

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-151/16-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlenge Fellner, predsjednice vijeća, Mirjane Čačić i Arme Vagner Popović, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Z., M. 3, protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Zagreb, Jurišićeva 19, uz sudjelovanje zainteresirane osobe N. Š. iz Z., Z. t. 3, u predmetu radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 23. studenoga 2016.

p r e s u d i o j e

Tužbeni zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu radi poništenja rješenja tuženika, klasa: UP/II-008-07/16-01/132, urbroj: 401-01/04-16-07 od 28. travnja 2016. Ovim rješenjem pod točkom I. poništeno je rješenje tužitelja, klasa: UP/I-008-01/16-01/08, urbroj: 338-01-06-16-04 od 28. siječnja 2016., točkom II. zainteresiranoj osobi je odobrena dostava preslike izvješća o provedenom nadzoru Opće bolnice Z., B. P. 5, Z., klasa: 470-03/12-01/23, urbroj: 338-01-07-12-1 od 22. kolovoza 2012. točkom III. tužitelju je naloženo da u roku od 8 dana od primitka tog rješenja postupi u skladu s točkom II.

Tužitelj tužbu podnosi zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Poziva se na odredbu članka 19. stavka 1. Zakona o zaštiti i tajnosti podataka i odredbe članka 15., 16. i 23. Zakona o pravu na pristup informacijama te ističe da je odredbom članka 5. stavka 1. točke 10. i 12. Pravilnika o tajnosti podataka i pravu na pristup informacijama Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje propisano kako se poslovnim tajnom smatraju podaci o poslovanju ugovornih partnera Zavoda te zapisnici i rješenja kontrolora Zavoda. Ističe da se prema odredbi članka 15. ovog Pravilnika podaci koji se smatraju tajnom ne smiju priopćavati niti činiti dostupnim neovlaštenim osobama, a prema odredbi članka 19. Pravilnika ovi podaci ne mogu se priopćavati predstavnicima sredstava javnog priopćavanja. Ističe da se zahtjev zainteresirane osobe, novinarke N. Š. odnosi na poslovnu tajnu u skladu s odredbom članka 5. stavka 1. točka 10. i 12. Pravilnika. Navodi da je 28. siječnja 2016. proveo test razmjernosti i javnog interesa u skladu s odredbom članka 16. Zakona o pravu na pristup informacijama kojim je učinjena procjena razmjernosti između razloga za omogućavanje pristupa informaciji i razloga za ograničenje te je utvrđeno kako se pristup tražene informacije ograničava jer se tražena informacija odnosi na

poslovnu tajnu tužitelja čime bi omogućavanje pristupa istoj predstavljalo povredu, zbog čega prevladava potreba zaštite prava na ograničenje. Poziva se na odredbu članka 26. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama prema kojem tužba ima odgodni učinak ako je rješenjem omogućen pristup informaciji. Predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi rješenje tuženika.

Sukladno odredbi članka 32. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12. i 152/14.) tužba je dostavljena na odgovor tuženiku.

Tuženik se očitovao podneskom od 5. srpnja 2016. kojim u cijelosti ostaje kod razloga na kojima temelji rješenje doneseno 28. travnja 2016.

Tužitelj je tužbu podnio Upravnom sudu u Zagrebu koji se rješenjem od 27. rujna 2016. oglasio nenadležnim te je predmet ustupio ovom Sudu na nadležno rješavanje.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima odgovor na tužbu dostavljen je tužitelju radi izjašnjenja, a zainteresiranoj osobi je rješenjem od 3. listopada 2016. omogućeno da se očituje na navode tužbe i odgovora tuženika na tužbu.

Tužitelj je podneskom od 17. listopada 2016. osporio očitovanje tuženika na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Tuženik je osporenim rješenjem utvrdio da je zainteresirana osoba podnijela zahtjev za pristup informacijama dana 27. siječnja 2016. kojim je od tužitelja tražila dostavu nalaza revizije poslovanja Opće bolnice Z. za 2012. godinu. Ovaj zahtjev tužitelj je odbio pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. točke 2. i članka 15. stavka 2. točke 2. te članka 16. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15.) uz obrazloženje prema kojem tražena informacija predstavlja poslovnu tajnu i sadrži podatke o poslovanju ugovornih partnera Zavoda koji se također smatraju poslovnom tajnom. Rješenjem tuženika nadalje je utvrđeno da se tužitelj pozvao na članak 5. stavka 1. točke 10. Pravilnika o tajnosti podataka i pravu na pristup informacijama Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje (klasa: 025-04/12-01/118, urbroj: 338-01-01-11-1 od 24. svibnja 2012. i klasa: 025-04/15-01/122, urbroj: 338-01-01-15-1 od 29. travnja 2015.) kojim je propisano da se poslovnom tajnom smatraju podaci o poslovanju ugovornih partnera Zavoda, a također i na odredbu točke 12. ovog Pravilnika kojim je propisano da se poslovnom tajnom smatraju zapisnici i rješenja kontrolora Zavoda. Također je utvrđeno da je tužitelj proveo test razmjernosti i javnog interesa, klasa: UP/I-008-01/16-01/08, urbroj: 338-01-06-16-03 od 28. siječnja 2016., kojim je ocijenio da tražena informacija predstavlja poslovnu tajnu Zavoda i da bi omogućavanje pristupa ovoj informaciji predstavljalo povredu zbog čega prevladava potreba zaštite prava na ograničenje.

Navedena utvrđenja tužitelj ne osporava žalbenim navodima.

Među strankama u ovom upravnom sporu sporna je ocjena tuženika prema kojoj tražena informacija ne predstavlja poslovnu tajnu kako to smatra tužitelj.

Tuženik se pri utvrđenju da tražena informacija ne predstavlja poslovnu tajnu pozvao na odredbe članaka 93. i 94. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju (Narodne novine, broj 80/13. i 137/13.), kojima je propisana obveza tužitelja da provodi kontrolu nad izvršenjem ugovornih obveza partnera i to zdravstvenih ustanova, privatnih zdravstvenih radnika i ugovornih isporučitelja pomagala pri čemu se nadzor provodi pregledom i provjerom financijske, medicinske i druge dokumentacije u zdravstvenoj ustanovi i kod privatnog zdravstvenog radnika odnosno ugovornog isporučitelja pomagala, pregledom i provjerom dostavljene dokumentacije u ustrojstvenim jedinicama zavoda itd.

Rješenjem tuženika utvrđeno je da se tražena informacija odnosi na rad tijela javne vlasti (Opće bolnice Z.), a kako je i tužitelj javna ustanova čiji je rad javan, tuženik je ocijenio da je proglašavanje poslovne tajne i podataka koji bi trebali biti dostupni javnosti protivno načelu javnosti i transparentnosti, a time i cilju Zakona o pravu na pristup informacijama koji jamči pravo na pristup informacijama i njihovu ponovnu uporabu, fizičkim i pravnim osobama putem otvorenosti i

javnosti djelovanja tijela javne vlasti.

Nakon što je rješenje tuženika ispitao na temelju odredbe članka 31. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima u okviru granica tužbenog zahtjeva, pazeći po službenoj dužnosti na razloge ništavosti pojedinačne odluke kako to propisuje odredba stavka 2. ovog članka Zakona, Sud je utvrdio da je rješenje tuženika pravilno i zakonito.

Predmet zahtjeva za pristup informacijama zainteresirane osobe odnosi se na nalaz revizije poslovanja Opće bolnice Z. koji sadrži podatke o financijskom poslovanju, načinu rada javne zdravstvene ustanove kako kroz pravilnost obračuna i isplate plaća i naknade plaća, njihovo uvećanje, obračun naknade za dežurstva i pripravnosti tako i o zapošljavanju u ovoj javnoj ustanovi i radu liječnika izvan radnog vremena i prostorija poslodavca za svoj račun. U okviru medicinske kontrole koja je obavljena nadzorom nema osobnih podataka o pacijentima, zbog čega ovaj Sud prihvaća stajalište tuženika prema kojem sadržaj zatražene informacije predstavlja informaciju o raspolaganju javnim sredstvima koja je dostupna javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa u smislu odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama.

Tužitelj tužbu temelji na razlozima koje je isticao tijekom provedenog postupka pred tužnikom, a ocjenjujući i analizirajući razloge sadržane u obrazloženju osporenog rješenja u odnosu na žalbene razloge, sve u vezi s relevantnim zakonskim odredbama, utvrđenje je ovog Suda da njima tužitelj nije uspješno osporio prosudbe i utvrđenja tuženika. Naime, prema ocjeni ovog Suda, tuženik je u zakonito provedenom postupku, pravilnom primjenom mjerodavnog prava, pravilno i zakonito poništio rješenje tuženika i odobrio zainteresiranoj osobi pravo na pristup traženoj informaciji. Tuženik je na utvrđeno činjenično stanje, koje tužitelj niti ne osporava tužbenim navodima, ispravno primijenio mjerodavno materijalno pravo, te je u osporenom rješenju iznio jasne, logički razumljive i iscrpne razloge, koje s obzirom na sadržaj tražene informacije i mjerodavne materijalne propise, tužitelj nije doveo u sumnju tužbenim navodima.

Iz navedenih razloga na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 23. studenoga 2016.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.